

## הלכות שגגות פרק ט

א. על חמש עברות, מביאין קרבן אשם, והוא הנקרא אשם ודאי, שהרי אינו בא משום ספק; ואלו הן: על שפחה חרופה, ועל הגזל, ועל המעילה, ועל טמאת נזיר, ועל הצרעת כשיטהר ממנה.

ב. על שפחה חרופה כיצד: הבא על שפחה חרופה, בין בזדון בין בשגגה מביא אשם. והוא שתהיה השפחה גדולה, מזידה, וברצונה, ותהיה בעולה כדי שתלקה: שנאמר "בקרת תהיה . . . והביא את-אשמו" (ויקרא יט, כ-כא), היא לוקה והוא מביא קרבן. מפי השמועה למדו שבזמן שהיא חייבת מלקות, הוא חייב בקרבן; ובזמן שהיא פטורה מן המלקות, הוא פטור מן הקרבן. בן תשע שנים ויום אחד שבא על שפחה חרופה היא לוקה, והוא מביא קרבן; ויראה לי שאינו מביא, עד שיגדיל ויהיה בן דעת.

ג. כבר בארנו בהלכות ביאות אסורות, מה היא השפחה האמורה בתורה, ושאינן חייבין עד שיבעל פדרכה ויגמר. לפיכך אם אמרו לו שנים בעלת שפחה חרופה, והוא אומר לא בעלתי נאמן, ואינו מביא קרבן על פיהם: שהרי הוא ידע אם גמר ביאתו, או לא גמר; וזה שאמר לא בעלתי, כלומר לא גמרתי.

ד. הבא על השפחה ביאות הרבה, אינו חייב אלא אשם אחד. כיצד: הבא על השפחה ביאות הרבה בזדון, או שבא עליה בשגגה, ונודע לו, וחזר ובא עליה בשגגה, ונודע לו, אפלו מאה פעמים במאה העלמות מקריב אשם אחד, ומתכפר לו על הכל: על הזדונות שבה, ועל השגגות. במה דברים אמורים, בשפחה אחת; אבל הבא על שפחות הרבה, אפלו בהעלם אחד חייב אשם על כל שפחה ושפחה.

ה. בעל שפחה והפריש אשמו, וחזר ובעל בה אחר שהפריש אשמו חייב על כל אחת ואחת: שההפרישה מחלקת, ונמצא כמי שהקריב ואחר כך בעל.

ו. וכן אם בעל חמש בעילות בהעלם אחד, בשפחה אחת, ונודע לו על אחת מהן, והפריש אשמו, ואחר כך נודע לו על השניה מפריש אשם אחר: אף על פי שבהעלם אחד היו כלן, הואיל ולא נודע לו אלא אחר שהפריש, נמצא כבועל אחר שהפריש, שדין השוגג והמזיד בשפחה אחד הוא.

ז. על הגזל כיצד: כל מי שיש בידו משווא פרוטה ומעלה ממון ישראל, בין שגזלו, בין שגנבו, בין שהפקיד אצלו, או הלואה, או משום שתפות, או משאר דרכים, וכפר בו ונשבע לשקר, בין בזדון בין בשגגה הרי זה מביא אשם על חטאו, וזה הוא הנקרא אשם גזלות. ומפרש בתורה שאין מתכפר לו באשם זה, עד שישביב הממון שבידו לבעליו; אבל החמש, אינו מעכב הכפרה.

ח. כבר בארנו בהלכות שבועות אימתי יהיה חייב בשבועה זו שמקריב עליה אשם זה, ואימתי יהיה פטור ממנה, ועל איזו דרך יתחייב אשמות רבות כמנין חיוב השבועות, ועל איזו דרך לא יהיה חייב אלא אשם אחד.

ט. על המעילה כיצד: כל הנהנה בשווה פרוטה מן ההקדש בשגגה מחזיר מה שנהנה, ויוסיף חמש; ויקריב אשם, ויתכפר לו. וכבר בארנו בהלכות מעילה שהקרבן והקרן מעפכין הפפרה, ואין החמש מעפב.

י. האוכל מדבר שמועלין בו, בחמשה תמחויין בהעלים אחד אף על פי שהוא מזבח אחד אם יש בכל אכילה ואכילה שווה פרוטה, חייב אשם על כל אחד ואחד: שהתמחויין מחלקין במעילה, והרי הן כמינין הרבה אף על פי שאין מחלקין בחיוב הכרתות. חמרה יתרה יש במעילה שהרי עשה בזה המהנה כנהנה, ומצטרפת לזמן מרבה, ושליח שעשה שליחותו חייב המשלח: מה שאין דברים אלו בשאר האסורין.

יא. כל המחייב אשם ודאי צריך שיודע לו חטאו תחלה, ואחר כך יקריב אשמו; אבל אם הקריבו קדם שיודע לו, ונודע לו אחר שהקריב אינו עולה לו. וכל חטא שחייבין עליו אשם ודאי אחד המלך, או כוהן משוח, או שאר עם הארץ שווין בו.

יב. כל חטא שחייבין עליו אשם ודאי אם נסתפק לו אם עשהו או לא עשהו, פטור מכלום; לפיכך הבא על ידו ספק מעילה אינו חייב כלום, כמו שבארנו במעילה.

יג. היתה לפניו חתפה שלחלין וחתפה שלהקדש, אכל אחת מהן, ואין ידוע איזו היא פטור. חזר ואכל את השניה, מביא אשם על מעילתו; אכל אחר את השניה, שניהן פטורין.

יד. חתפה שלחלב וחתפה שלהקדש, אכל אחת מהן מביא אשם תלוי משום חלב. אכל את השניה מביא חטאת על החלב, ואשם ודאי שלמעילה על ההקדש; בא אחר ואכל את השניה, אף השני מביא אשם תלוי.

טו. חתפה שלחלב וחתפה שלחלב הקדש, אכל אחת מהן מביא חטאת. אכל את השניה, אחר שנודע לו על הראשונה מביא שתי חטאות, ואשם ודאי על מעילתו; בא אחר ואכל את השניה זה מביא חטאת וזה מביא חטאת, בלבד.

טז. כבר בארנו בהלכות מאכלות אסורות, מאיזה טעם נוסף אסור הקדש על אסור חלב, וכל פיוצא באלו האסורין.

## הלכות שנגזרות פירק י

א. ששה מצותן שיקריבו קרבן עולה ויורד; ואלו הן: המצרע, והיולדת, והנשבע שבועת העדות בין בזדון בין בשגגה, והנשבע שבועת בטוי לשקר בשגגה, והטמא שאכל קדש בשגגה, והטמא שנכנס למקדש בשגגה.

ב. קרבן היולדת אם היתה עשירה מביאה כבש בן שנתו לעולה, ובן יונה או תור לחטאת. ואם אין ידה משגת הרי קרבנה יורד, ומביאה שתי תורים או שני בני יונה, אחד עולה ואחד חטאת; אפלו היתה ידה משגת לשה, ואינה משגת לנסכיו מביאה קרבן עני.

ג. המצרע כשיטהר מביא שלוש בהמות, מהן שני כבשים, אחד עולה ואחד אשם, וכבשה לחטאת; אם אין ידו משגת

מביא שתי תורים או שני בני יונה, אחד עולה ואחד חטאת, וכבש לאשם.

ד. על שְׂבוּעַת הַעֲדוּת, ועל שְׂגֵגַת שְׂבוּעַת בְּטוּי, ועל שְׂגֵגַת טִמְאַת מִקְדָּשׁ וְטִמְאַת קֹדֶשׁ מביא כִּשְׁבָה או שְׁעִירָה, כִּשְׂאֹר הַחֲטָאוֹת הַקְּבוּעוֹת; וְאִם אֵין יָדוֹ מִשְׁגֵּת מביא שתי תורים או שני בני יונה, אחד עולה ואחד חטאת; וְאִם אֵין יָדוֹ מִשְׁגֵּת לַעֲוֹף מביא עֲשִׁירִית הָאִיפָה סֶלֶת, וְהִיא הַקְּרוֹיָה מִנְחַת חוּטָא, שֶׁכֶּכֶר נִתְפָּרְשׁוּ מִעֲשִׂיָה בְּהִלְכוֹת מַעֲשֵׂה הַקְּרָבָנוֹת.

ה. כָּל הַקְּרָבָנוֹת הָאֵלּוּ מִפְּרָשִׁין בַּתּוֹרָה, וּמִפְּרָשׁ זֶה שְׁחִיב לְהַבִּיאַן: חוּץ מִטִּמְאָ שְׁנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ או אֶכֶל קֹדֶשׁ שֶׁכֶּךָ כְּתוּב שָׁם, "וְנִפְשׁ כִּי-תִחַטָּא, וְשָׁמַעָה קוֹל אֱלֹהֵי . . . או נִפְשׁ, אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל-דִּבְרֵי טִמְאָ . . . או נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבִטָּא בְּשִׁפְתָּיִם . . . וְהָיָה כִּי-יֵאָשֵׁם, לְאַחַת מֵאֵלֶּה . . ." (ויקרא ה, א-ה); וּמִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שֶׁזֶּה שְׁחִיב כָּאֵן קָרְבֵּן לְטִמְאָ בְּשִׁנְטִמְאָ וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ או אֶכֶל קֹדֶשׁ, וְהוּא לֹא יָדַע.

ו. אֵף עַל פִּי שֶׁהַדָּבָר מִפִּי הַקְּבִלָה, הָרִי הוּא כִּמְפָרֵשׁ, שֶׁהָרִי בִּפְרוּשׁ חִיבָה תּוֹרָה כָּרַת לְטִמְאָ שְׁאֶכֶל קֹדֶשׁ, וְלְטִמְאָ שְׁנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ בְּאוֹכֵל נֶאֱמַר "וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹּאכֵל בָּשָׂר, מִזִּבְחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה', וְטִמְאַתּוֹ, עָלָיו וְנִכְרַתָּה" (ויקרא ז, כ), וּבִנְכָנָס לְמִקְדָּשׁ נֶאֱמַר "וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִתּוֹךְ הַקֶּהֱלִ: כִּי אֶת-מִקְדָּשׁ ה' טִמְאָ" (במדבר יט, כ). וְכִיּוֹן שְׁחִיבָה תּוֹרָה כָּרַת עַל טִמְאַת מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ, פֶּרֶשָׁה הַקְּרָבֵן שֶׁמִּבִּיאִין עַל שְׂגֵגָתוֹ.

ז. כָּל קְרָבָנוֹת שֶׁהָאִשָּׁה חִיבָתָהּ, בַּעֲלָהּ מביא עַל יָדֶיהָ: אִם הָיָה עָנִי, מביאה קָרְבֵּן עָנִי; וְאִם הָיָה עָשִׁיר, מְקַרֵּב עַל יָדָהּ קָרְבֵּן עָשִׁיר. וּמביא אָדָם עַל יָדֵי בְנוֹ וְעַל יָדֵי בִתּוֹ וְעַל יָדֵי עַבְדּוֹ וְשִׁפְחָתוֹ קָרְבֵּן עָנִי, וּמֵאֲכִילָן בְּזִבְחִים.

ח. הַמֶּלֶךְ וְכוּהֵן מְשִׁיחַ מביאִין קָרְבָּנָם עַל שְׂבוּעַת הַעֲדוּת, או עַל שְׂבוּעַת בְּטוּי, או עַל טִמְאַת מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ, כִּשְׂאֹר הַהֲדִיוּטוֹת: שְׁלֹא חֵלֶק הַכְּתוּב קָרְבֵּן מֶלֶךְ מִקְרָבֵן הַדִּיוּט מִקְרָבֵן כּוּהֵן מְשִׁיחַ, אֲלֹא בַּמִּצְוֹת שְׁחִיבִין עַל שְׂגֵגָתוֹ חֲטָאת קְבוּעָה כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ; אֲבָל בְּקָרְבֵּן עוֹלָה וְיֹרֵד, כֶּלֶן שׂוּיִין.

ט. כֶּכֶר בְּאַרְנוֹ בְּהִלְכוֹת שְׂבוּעוֹת, אִימָתִי יִהְיֶה חִיב עַל שְׂבוּעַת הַעֲדוּת וְעַל שְׂגֵגַת שְׂבוּעַת בְּטוּי, וְאִימָתִי יִהְיֶה פֶטוּר עָלֶיהֶן, וְעַל אִיזוֹ דֶּרֶךְ יִהְיֶה חִיב קְרָבָנוֹת הַרְבֵּה כִּמְנִין הַשְּׂבוּעוֹת, וְעַל אִיזוֹ דֶּרֶךְ לֹא יִהְיֶה חִיב אֲלֹא קָרְבֵּן אֶחָד. וּבְהִלְכוֹת מַחֲסְרֵי כִפָּרָה, אֲבָאָר בְּאִיזוֹ דֶּרֶךְ תִּתְחַיֵּב הַיּוֹלֵדֶת וְהַמִּצְרָע קְרָבָנוֹת הַרְבֵּה, וּבְאִיזוֹ דֶּרֶךְ יִתְחַיֵּב כָּל אֶחָד מֵהֶן קָרְבֵּן אֶחָד.

י. כָּל הַמביא קָרְבֵּן עַל הַזִּדּוֹן כִּשְׂגָגָה אִם הָיָה אָנוֹס, פֶּטוּר מִן הַקְּרָבֵן; וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר שְׂאֹר עֲבֻרוֹת שְׂאִינוֹ חִיב חֲטָאת אֲלֹא עַל שְׂגֵגָתוֹ שְׂאֵם הָיָה אָנוֹס, פֶּטוּר.

יא. מִי שֶׁהִפְרִישׁ מַעוֹת לְכִשְׁבָּה שְׁלַחֲטָאתוֹ, וְצָרָךְ הָרִי זֶה מביא שְׁעִירָה, וַיַּחֲלִל אוֹתָם הַמַּעוֹת עַל הַשְּׁעִירָה, וַיִּהְיֶה בָהֶן. וְכֵן אִם הִפְרִישׁ לַשְּׁעִירָה, וְלָקַח כִּשְׁבָּה יִהְיֶה בָהֶן. הַפְרִישׁ מַעוֹת לְבִהמָה, וְהַעֲנִי יִקַּח שְׁתֵּי תוֹרִים או שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, וַיַּחֲלִל עָלֶיהֶן אוֹתָן הַמַּעוֹת, וַיִּהְיֶה בָהֶן. הַפְרִישׁ מַעוֹת לְבְנֵי יוֹנָה או לְתוֹרִים,

וְהֶעֱנִי יָבִיא עֲשִׁירִית הָאִיפָה, וַיַּחֲלֵל עָלֶיהָ אוֹתָן הַמַּעוֹת, וַיִּהְיֶה בָהֶן.

יב. וְכֵן אִם הָיָה עָנִי, וְהִפְרִישׁ מַעוֹת לַעֲשִׁירִית הָאִיפָה, וְהֶעֱשִׂיר יוֹסִיף עָלֶיהֶן, וַיָּבִיא עוֹף; הַפְּרִישׁ לְעוֹף, וְהֶעֱשִׂיר יוֹסִיף עָלֶיהֶן, וַיָּבִיא כִּשְׂבָּה אוֹ שְׁעִירָה. אֲפֹלוּ הָיָה מוֹרִישׁוֹ גּוֹסֵס הָרִי זֶה עָנִי, עַד שְׁיָמוּת מוֹרִישׁוֹ וַיִּירָשֶׁנוּ.

יג. עֲשִׂיר שְׁהִפְרִישׁ כִּשְׂבָּה אוֹ שְׁעִירָה, וְנִפְּל בָּהּ מוֹם אִם רָצָה, יָבִיא בְּדַמְיָהּ עוֹף; אָבֵל אִם הִפְרִישׁ עוֹף, וְנִפְּסֵל לֹא יָבִיא בְּדַמְיוֹ עֲשִׁירִית הָאִיפָה, שְׂאִין לְעוֹף פְּדִיוֹן.

יד. הִפְרִישׁ עֲשִׁירִית הָאִיפָה, וְהֶעֱשִׂיר עַד שֶׁלֹּא קִדְּשָׁה בְּכָלִי הָרִי הִיא כָּכָל הַמִּנְחוֹת, וְתִפְּדָה וְתֹאכֵל; וּמִשְׁקֵדְשָׁה בְּכָלִי תַעֲבֹר צוֹרְתָהּ, וְתֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרָפָה.

טו. עֲשִׂיר שְׁהִפְרִישׁ קֵן לְמִכּוֹר אוֹתָהּ, וְלָקַח בְּדַמְיָהּ כִּשְׂבָּה אוֹ שְׁעִירָה, וְהֶעֱנִי יָבִיא קֵן זֶה, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא קִדְּשָׁת דָּמִים שֶׁהִיא נִדְּחִית. וְלָמָּה לֹא נִדְּחִית: מִפְּנֵי שֶׁהִדְּחוּי מַעֲיָקְרוּ, אֵינּוּ דְּחוּי; וְהָרִי נִרְאֶה קֵן זֶה לוֹ עֵתָה. עָנִי שֶׁהִקְרִיב קָרְבָּן עֲשִׂיר, יֵצֵא; וְעֲשִׂיר שֶׁהִקְרִיב קָרְבָּן עָנִי, לֹא יֵצֵא.

### הַלְבוּת שְׁנָנוֹת פֶּרֶק יא

א. שְׁנוּי יֵשׁ בְּשִׁגְגַת טִמְאַת מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ, מֵה שְׂאִין כֵּן בִּשְׂאֹר כְּרִתוֹת: שֶׁכָּל הַכְּרִתוֹת כִּיּוֹן שֶׁשִּׁגְגַּ וְנוֹדַע לוֹ בַּסּוֹף שֶׁחֲטָא אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא הִיָּתָה לוֹ יְדִיעָה בַּתְּחִלָּה, הָרִי זֶה חַיֵּב חֲטָאת; אָבֵל בְּטִמְאַת מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ אֵינּוּ מִבִּיא קָרְבָּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד, עַד שֶׁתִּהְיֶה לוֹ יְדִיעָה לְטִמְאַה וַיְדִיעָה לְקִדְּשׁ אוֹ לְמִקְדָּשׁ בַּתְּחִלָּה, וַיְדִיעָה לְטִמְאַה וַיְדִיעָה לְקִדְּשׁ אוֹ לְמִקְדָּשׁ בַּסּוֹף, וְהָעֵלָם בְּנִתִּים.

ב. פִּיצֵד: נִטְמָא וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ אוֹ אָכַל קִדְּשׁ, וְאַחֵר כֵּן נֹדַע לוֹ שֶׁנִּטְמָא וְשֶׁהִיָּה טִמָּא בְּשַׁעָה שֶׁאָכַל אוֹ שֶׁנִּכְנָס, וְשִׁקְדָּשׁ הָיָה זֶה שֶׁאָכְלוּ, אוֹ מִקְדָּשׁ הָיָה זֶה שֶׁנִּכְנָס לוֹ הָרִי זֶה פָּטוֹר מִקָּרְבָּן: עַד שֶׁיֵּדַע שֶׁנִּטְמָא וְשֶׁזֶה קִדְּשׁ וְשֶׁזֶה מִקְדָּשׁ, קֵדָם שֶׁיִּכְנָס אוֹ קֵדָם שֶׁיֵּאָכֵל.

ג. פִּיצֵד: נִטְמָא וַיְדַע שֶׁנִּטְמָא וַיְדַע שֶׁזֶה קִדְּשׁ וְשֶׁזֶה מִקְדָּשׁ, וְאַחֵר כֵּן נִעְלָמָה מִמֶּנּוּ הַטִּמְאַה וְשִׁכַּח שֶׁנִּטְמָא, וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ אוֹ אָכַל קִדְּשׁ, וְהוּא יוֹדַע שֶׁזֶה מִקְדָּשׁ וְשֶׁזֶה קִדְּשׁ, אוֹ שֶׁשִּׁגְגַּ וְשִׁכַּח שֶׁזֶה מִקְדָּשׁ אוֹ שֶׁזֶה בֶּשֶׁר קִדְּשׁ, וְהוּא יוֹדַע שֶׁהוּא טִמָּא וְשֶׁנִּכְנָס אוֹ אָכַל, אוֹ שֶׁשִּׁגְגַּ וְשִׁכַּח שֶׁנִּטְמָא, וְשִׁכַּח שֶׁזֶה בֶּשֶׁר קִדְּשׁ וְשֶׁזֶה מִקְדָּשׁ וְנִכְנָס אוֹ אָכַל, וְאַחֵר כֵּן נֹדַע לוֹ דְּבָרִים שֶׁנִּתְעַלְמוּ מִמֶּנּוּ הָרִי זֶה מִבִּיא קָרְבָּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד, בְּכָל צֶד וְצֶד מִשֵּׁשׁ מַחֲלָקוֹת אֵלּוּ.

ד. וּמִנִּין שְׂדִין שִׁגְגַת טִמְאַת מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ כֵּן הוּא: שֶׁהָרִי בִּשְׂאֹר שִׁגְגוֹת נֶאֱמָר "בַּעֲשֻׁתָּהּ אַחַת מִמִּצְוֹת ה'", אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאֲשֶׁם. אוֹ הוֹדַע אֵלָיו, חֲטָאתוֹ" (ויקרא ד, כז-כח) כִּיּוֹן שֶׁיֵּדַע בַּסּוֹף, אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא יָדַע בַּתְּחִלָּה; וּבְטִמְאַת מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ נֶאֱמָר "וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ, וְהוּא יָדַע וְאֲשֶׁם" (ויקרא ה, ג; ויקרא ה, ד). מֵאַחֵר שֶׁנֶּאֱמָר "וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ" מִכָּלִל שֶׁהִיָּתָה שֵׁם יְדִיעָה

בַּתְּחִלָּה, וְנֹאמַר "וְהוּא יָדַע" הָא לְמַדַּת שֶׁהוּא צָרִיךְ יָדִיעָה בַּתְּחִלָּה, וְיָדִיעָה בְּסוֹף, וְהָעֵלָם בְּנִתִּים.

ה. נִטְמָא וְיָדַע שְׁנִטְמָא אָבֵל לֹא יָדַע בְּאִיזָה אֵב נִטְמָא, וְשָׂכַח שְׁנִטְמָא, וְאַחֵר כִּךְ נִכְנָס לְמִקְדָּשׁ אוֹ אָכַל קֹדֶשׁ, וְנוֹדַע לוֹ אַחֵר שְׁנִכְנָס אוֹ אַחֵר שְׂאָכַל בְּאִיזָה אֵב נִטְמָא הָרִי זֶה חַיִּב בְּקֶרֶבֶן, אִף עַל פִּי שְׁלֹא יָדַע בַּתְּחִלָּה בְּאִיזָה אֵב נִטְמָא: הוּאִיל וְיָדַע שֶׁהוּא טָמֵא, הָרִי הֵיטָה שֶׁם יָדִיעַת טִמְאָה בַּתְּחִלָּה.

ו. אָבֵל אִם נִעְלָמָה מִמֶּנּוּ הַלְכוֹת טִמְאָה כְּגוֹן שְׁנִטְמָא בְּכַעֲדָשָׁה מִן הַשָּׂרֵץ, וְיָדַע שֶׁהַשָּׂרֵץ מְטַמֵּא וְלֹא יָדַע בְּשַׁעוֹר, וְשָׂכַח שְׁנִגַּע בַּשָּׂרֵץ כָּלֵל וְנִכְנָס אוֹ אָכַל, וְאַחֵר כִּךְ נֹדַע לוֹ שְׁנִגַּע בְּכַעֲדָשָׁה מִן הַשָּׂרֵץ הָרִי זֶה סָפֵק אִם חַיִּב בְּקֶרֶבֶן, אוֹ פָטוּר.

ז. וְכֵן מִי שְׁלֹא רָאָה הַמִּקְדָּשׁ מִיָּמָיו, וְלֹא הָבִין מְקוֹמוֹ אִם נִטְמָא וְיָדַע שְׁנִטְמָא, וְשָׂכַח שְׁנִטְמָא, וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ שְׁלֹא יָדַע בַּתְּחִלָּה שֶׁזֶּה הוּא מְקוֹמוֹ, שֶׁהָרִי לֹא רָאָהוּ מֵעוֹלָם, וְאַחֵר כִּךְ זָכַר הַטִּמְאָה, וְיָדַע שֶׁזֶּה מִקְדָּשׁ הָרִי זֶה סָפֵק אִם יָדִיעָה שֵׁשׁ מִקְדָּשׁ בְּעוֹלָם יָדִיעָה, אוֹ עַד שִׁידַע מְקוֹמוֹ תַּחֲלָה.

ח. יִרְאָה לִי שְׂאֵלוֹ הַחַיִּבִּין בְּקֶרֶבֶן מִסָּפֵק אֵינֶן מְבִיאִין קֶרֶבֶן, שְׂמָא יִכְנִיסוּ חֲלִין לַעֲזָרָה. וְאִם תֹּאמַר וְהָלֹא חֲטָאת הָעוֹף בָּאָה עַל הַסָּפֵק, וְאֵינָה נֶאֱכָלֶת: מִפְּנֵי שֶׁהִמְבִּיא אוֹתָהּ מְחַסֵּר כְּפוּרִים, וְאִסּוּר לֶאֱכֹל בְּקִדְשִׁים עַד שִׁיבִיא כְּפָרְתוֹ; אָבֵל מִי שְׂאֵינוֹ מְחַסֵּר כְּפוּרִים, אֵינוֹ מְבִיא קֶרֶבֶן מִסָּפֵק.

ט. מִי שְׁנִטְמָא בְּעֲזָרָה צָרִיךְ שִׁידַע תַּחֲלָה שְׁנִטְמָא וְשֶׁזֶה מִקְדָּשׁ, וְאִם נִעְלָם מִמֶּנּוּ אַחֲרֵי כֵן שְׁנִטְמָא וְהָרִי הוּא זָכוּר שֶׁזֶה מִקְדָּשׁ, אוֹ שְׁנִעְלָם מִמֶּנּוּ שֶׁזֶה מִקְדָּשׁ וְלֹא שָׂכַח שְׁנִטְמָא, אוֹ שְׁנִעְלָמוֹ מִמֶּנּוּ זֶה וְזֶה כְּשִׁידַע לוֹ, יָבִיא קֶרֶבֶן עוֹלָה וְיִוָּרֵד: וְהוּא שִׁישְׁהָה כְּשַׁעוֹר, כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּהַלְכוֹת בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ.

י. מִי שְׂטִמָּא עֲצָמוֹ בְּמִזִּיד, וְלֹא שָׁהָה כְּשַׁעוֹר הָרִי זֶה סָפֵק אִם שַׁעוֹר הַשְּׁתַּחֲוִיָּה לְאַנוֹס בְּלִבָּד, אוֹ אִף לְמִזִּיד; וְלִפְיָכֶן אִם נִעְלָם מִמֶּנּוּ, וַיֵּצֵא וְלֹא שָׁהָה אֵינוֹ מְבִיא קֶרֶבֶן. וְכֵן אִם תִּלָּה עֲצָמוֹ בְּאוֹיֵר עֲזָרָה הַדָּבָר סָפֵק אִם אוֹיֵר עֲזָרָה כְּעֲזָרָה, אוֹ אֵינוֹ כְּעֲזָרָה.

יא. מִי שְׁנִסְתַּפֵּק לוֹ אִם נִכְנָס לְמִקְדָּשׁ אוֹ אָכַל קֹדֶשׁ בְּטִמְאָה אוֹ לֹא, אֵינוֹ מְבִיא אֲשֶׁם תְּלוּי שְׂאִין מְבִיאִין קֶרֶבֶן עַל לֹא הוֹדַע, אֲלֹא בְּכִרַת שְׁחִיבִין עַל שִׁגְגָתוֹ חֲטָאת קְבוּעָה.

יב. מִי שֶׁהָיוּ לִפְנָיו שְׁנֵי שְׁבִילִין, אֶחָד טָמֵא וְאֶחָד טָהוֹר הֵלֵךְ בְּרֵאשׁוֹן וְחָזַר וְהֵלֵךְ בְּשֵׁנִי, וּבָעֵת שֶׁהֵלֵךְ בְּשֵׁנִי שָׂכַח שֶׁהֵלֵךְ בְּרֵאשׁוֹן, וְנִעְלָמָה מִמֶּנּוּ טִמְאָה זֹה, וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ אוֹ אָכַל קֹדֶשׁ חַיִּב: אִף עַל פִּי שְׁלֹא הֵיטָה לוֹ בַּתְּחִלָּה יָדִיעָה גְּמוּרָה לְטִמְאָה, אֲלֹא מִקְצַת יָדִיעָה שֶׁהָרִי לֹא יָדַע שֶׁהֵלֵךְ בְּשֵׁנִי שְׁבִילִין, שֶׁבְּהַלּוֹךְ שְׁנִיָּהּ יְהִי טָמֵא בּוֹדָאִי; וְאִף עַל פִּי כֵן חַיִּב חֲטָאת שְׂמִקְצַת יָדִיעָה, כָּכָל יָדִיעָה.

יג. הֵלֵךְ בְּרֵאשׁוֹן, וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ אוֹ אָכַל קֹדֶשׁ פָּטוּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא סָפֵק טָמֵא. הַזֶּה שְׁלִישִׁי וְשִׁבְעִי וְטָבֵל, אַחֵר שְׁנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ, וְהֵלֵךְ בְּשֵׁנִי, וְחָזַר וְנִכְנָס לְמִקְדָּשׁ חַיִּב: שֶׁהָרִי נִכְנָס כְּשֶׁהוּא טָמֵא לְמִקְדָּשׁ בּוֹדָאִי, אוֹ בְּפַעַם רֵאשׁוֹנָה אוֹ בְּשֵׁנִיָּה; וְאִף עַל פִּי שְׁכָל יָדִיעָה מֵהֵן סָפֵק יָדִיעָה הִיא, שֶׁהָרִי כָל שְׁבִיל מֵהֵן סָפֵק הוּא כָּאֵן בְּטִמְאָת מִקְדָּשׁ וּקְדָשִׁיו, עָשׂוֹ סָפֵק יָדִיעָה כִּידִיעָה.

יד. הִיָּה טָמֵא, וְאָמְרוּ לוֹ שְׁנַיִם נִכְנְסֶתָ לַמִּקְדָּשׁ, וְהוּא אָמַר  
לָהֶם לֹא נִכְנְסֶתִי נְאֻמָּן, וְאֵינּוּ מְבִיא קָרְבָּן: שְׁאֵם יִרְצֶה, יֹאמַר  
מִזִּיד הָיִיתִי. אָמְרוּ לוֹ שְׁנַיִם טָמֵא הָיִיתָ כְּשֶׁנִּכְנְסֶתָ לַמִּקְדָּשׁ,  
וּבְפָנֵינוּ נְטִמְאָתָ וַיִּדְעָתָ שְׁאֵתָה טָמֵא אַף עַל פִּי שְׁהִיָּה בֵּין טָמֵאָה  
זוֹ שְׁמַעֲיִדִין בָּהּ וּבֵין כְּנִיסָתוֹ לַמִּקְדָּשׁ יָמִים רַבִּים, שְׁאִפְשָׁר לוֹ  
שְׂיֹאמַר כָּכָר טְבִלְתִּי, הוֹאִיל וְהִכְחִישׁ אֶת הָעֲדִים וְאָמַר לֹא  
נְטִמְאָתִי מֵעוֹלָם, הָרִי אֵלּוּ נְאֻמָּנִים וּמְבִיא קָרְבָּן עַל פִּיהֶם: אִם  
הִבִּיאוּהוּ שְׁנַיִם לְיָדֵי מִיתָה חֲמוּרָה, קֵל וְחֹמֶר שְׂיִבִּיאוּהוּ לְיָדֵי  
קָרְבָּן הַקֵּל שְׁהָרִי הַכְּחִישָׁן.

טו. טָמֵאתָ מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ שְׁהִיָּה לָהּ יְדִיעָה בַּתְּחִלָּה, וְלֹא הָיָה  
לָהּ יְדִיעָה בַּסּוֹף שְׁעִיר שְׁלִיּוֹם הַכַּפּוּרִים הִנְעֲשֶׂה בְּפָנִים וַיּוֹם  
הַכַּפּוּרִים תּוֹלִין, עַד שְׂיִוָּדַע לוֹ וַיָּבִיא קָרְבָּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד. וְשָׂאִין  
בָּהּ יְדִיעָה בַּתְּחִלָּה, אֲבָל יֵשׁ בָּהּ בַּסּוֹף שְׁעִיר הִנְעֲשֶׂה בַּחוּץ  
בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפְּרִין. וְעַל שָׂאִין בָּהּ יְדִיעָה,  
לֹא בַּתְּחִלָּה וְלֹא בַּסּוֹף שְׁעִירֵי הָרִגְלִים וּשְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים  
מְכַפְּרִין.

טז. וְעַל זֶדוֹן טָמֵאתָ מִקְדָּשׁ וּקְדָשׁוֹ פֶּר כּוֹהֵן גָּדוֹל שְׁלִיּוֹם  
הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, אִם הָיָה הַמִּזִּיד מִן הַכּוֹהֲנִים; וְאִם הָיָה  
מִיִּשְׂרָאֵל, דָּם שְׁעִיר הִנְעֲשֶׂה בְּפָנִים וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר שְׁנֵאָמַר  
”וְכִפֹּר עַל-הַקְדָּשׁ, מִטָּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל” (ויקרא טז, טז).